

Kaplica świętej Jadwigi

foto Krystian Głoński

Styl i kompozycja podobna do kaplicy św. Franciszka Borgiasza, ukończona rok przed nią, bo w 1730 r. Bogato zdobiona malarstwem sztalugowym i rzeźbą. Odnowiona została w XIX w. Przedstawiono w niej życie patronki Śląska, św. Jadwigi. Obraz w centralnej części ołtarza namalowany przez Karola Wohnlich, a podarowany kościołowi przez biskupa H. Forstera, ukazuje Pana Jezusa na krzyżu, który błogosławi św. Jadwigę. Poniżej, na mensie ołtarza widnieje obraz św. Stanisława Kostki namalowany przez F. Wintera. Natomiast w zwieńczeniu ołtarza umieszczony jest owalny obraz autorstwa Tauscha, z wizerunkiem św. Jana Nepomucena, który w 1393 r. poniósł męczeńską śmierć z rozkazu Wacława IV, króla Czech. Jedna z wersji mówi, że zabity okrutnie został broniąc tajemnicy spowiedzi, poznał bowiem grzechy małżonki królewskiej i nie chciał ich wydać królowi. Na ołtarze wyniósł go Benedykt XIII w 1729 r.

Po bokach znajdują się dwie kolumny jońskie i wsporniki pięknej stiukowej ramy obrazu. Na ołtarzu, obok kolumn, widzi-

my dwie złożone figury kobiecy, które przedstawiają personifikację życia klasztoru – po prawej, a po lewej stronie – życia świeckiego św. Jadwigi. Mimo, iż jej małżeństwo zostało zawarte ze względów politycznych, historycy i biografowie uważają je za udane. Zasłynęła Jadwiga Śląska jako fundatorka świątyni i klasztoru. Ostatnie 28 lat życia spędziła w czystości, wypełniając ślub złożony wraz z mężem, który od tej pory nosił brodę i mniszą tonsurę. Po śmierci Henryka Brodatego wstąpiła do klasztoru w Trzebnicy, gdzie

wiodła surowy tryb życia, a jej matką przełożoną była jej córka, Gertruda. W ikonografii pojawia się na ogół z figurką Najświętszej Maryi Panny i miniaturowym kościołem w rękach.

Na sklepieniu natomiast Rotmayer daje nam ten sam temat ikonograficzny, co na obrazie Wohnlich, pokazując wielką moc Imienia Jezus w życiu św. Jadwigi, wraz ze złożoną inskrypcją dającą wielką nam nadzieję: ***Jeśli o co prosić będziecie Ojca w Imię Moje, da wam.***

Na ścianie zachodniej duży obraz przedstawiający „Uczte dla ubogich”, na którym Jadwiga służy biednym.

Na rozbudowanym cokole w oknie stoi św. Jan Nepomucen, a obok niego trzy stiukowe rzeźby aniołków, z których jeden trzyma księgę, symbol wiedzy i mądrości, drugi przekaz o biskupie męczenniku i doktorze Kościoła, a trzeci mitrę biskupią.

Pola glify ozdobione są obrazami: „Jadwiga z mężem ofiarują Jezusowi na krzyżu swe serca”, „Jadwiga wskazuje pielgrzymowi klasztor” oraz u góry „Śmierć św. Jadwigi”, na którym to ukazują się jej św. Tekla, św. Urszula, św. Katarzyna ze Sieny i św. Magdalena z Canossy. Wszystkie te święte łączą podobne cechy, a mianowicie: złożone śluby czystości, pragnienie pomocy bliźniemu w osobach najuboższych; wszystkie pochodząc z zamożnych rodów, sprzeciwiając się im, prowokowały spory lub nawet wojny; wszystkie poniosły śmierć męczeńską.

KRYSZTIAN GŁOŃSKI

foto Krystian Głoński